

Julian Tuwim

Rzeczka = Un ruisseau = Річечка

Czytanie Literatury : łódzkie studia literaturoznawcze nr 3, 410

2014

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Rzeczka³

Płynie, wije się rzeczka
 Jak błyszcząca wstążeczka,
 Tu się srebrzy, tam ginie,
 A tam znowu wypłynie.

Woda w rzeczce przejrzysta,
 Zimna, bystra i czysta.
 Biegnać mruczy i szumi,
 Ale kto ją zrozumie?

Tylko kamień i ryba
 Znają mowę tę chyba,
 Ale one, jak wiecie,
 Znane milczki na świecie.

Un ruisseau

Un ruisseau coule, serpente
 Comme une bande brillante,
 Ici scintille, se cache là,
 Puis se montre encore une foi.

Ruisseau à l'eau transparente,
 Pure, rapide et glaçante.
 En courant ronronnera,
 Mais qui saisira cela?

Pierre et poisson seulement
 Parlent cette langue probablement,
 Mais eux, comme vous le savez,
 Restent calmes dans le monde entier.

Tłumaczenie: Anna Bieńkowska

Річечка

Біжить, шумить та річечка,
 Як яскрава стрічечка
 Тут блищить, десь там зникає
 А там – знову випливає

Водичка в ній швидка, ігрита
 Холодна та криштально чиста
 Вона біжить, шумить та шаленіє
 Та хто ж ту річку зрозуміє?

З-поміж усіх тільки рибка й камінчик –
 Надії їй останній промінчик
 Та знають дорослі та діти,
 вони найбільші мовчуни на світі.

Tłumaczenie: Natalia Czysziakowa

¹J. Tuwim, *Wiersze wybrane*, oprac. M. Głowiński, wyd. czwarte rozszerzone, Wrocław 1986.